

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 164/2024
02.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Младеновић, адвокат из ..., против туженог „Прима Нова“ д.о.о. Лесковац, чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2962/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 02.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2962/23 од 23.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 75/22 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог број ... од 20.12.2021. године, које је тужила примила дана 21.12.2021. године и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и то на послове и радне задатке које је тужила обављала до дана доношења оспореног решења или на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 98.250,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2962/23 од 23.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 75/22 од 06.04.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је радила код туженог на основу више закључених уговора о раду на одређено време, с тим да је последњи уговор о раду на одређено време закључен за период од 07.06.2021. године, а најкасније до 06.07.2022. године, због повећаног обима посла. Тужила је радила на пословима продавца – касира у продајном објекту туженог број ... у По повратку са боловања, у трајању од пет дана, тужени је донео решење о отказу уговора о раду број ... од 20.12.2021. године, које је тужила примила дана 21.12.2021. године, због престанка потребе за њеним радом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиле.

Према одредби члана 37. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, ... 95/18), уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба.

Одредбом члана 175. тачка 1) истог закона, прописано је да радни однос престаје истеком рока на који је заснован.

Имајући у виду напред наведено, Врховни суд налази да је правилан закључак нижестепених судова да је законито решење туженог, којим је у конкретном случају тужиле престао радни однос заснован на одређено време на основу члана 175. тачка 1) у вези члана 37. став 1. Закона о раду. Ово из разлога, што у ситуацији када запослени са послодавцем закључи уговор о раду на одређено време, тако што време трајања радног односа ограничи на начин да исти може трајати најкасније до одређеног датума, нема сметњи да тако закључени уговор о раду буде отказан и да запосленом престане радни однос и пре истека крајњег рока на који је заснован, услед престанка потреба основом којих је он и заснован са ороченим трајањем – овде престанком повећаног обима посла код туженог, након што је утврђено да се послови у продајном објекту у коме је тужила радила могу обавити и без њеног ангажовања, те да се не очекује увећан обим посла.

Како се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана.

С обзиром да је ревизија тужиле одбијена као неоснована, одбијен је и њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић